

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 25 април 2014 г.
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите
парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение
2000/383/ПВР на Съвета

ДИРЕКТИВА 2014/.../ЕС
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

относно защитата по наказателноправен ред на еврото
и на другите парични знаци срещу подправяне
и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 179, 25.6.2013 г., стр. 9.

² ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 42.

³ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от

като имат предвид, че:

- (1) В качеството си на единна парична единица на държавите членки от еврозоната еврото се превърна във важен фактор в икономиката на Съюза и ежедневието на неговите граждани. Въпреки това от въвеждането му през 2002 г. подправянето на еврото доведе до имуществени вреди от най-малко 500 милиона евро, тъй като тези парични знаци са трайно обект на действия на групи на организираната престъпност, които се занимават с подправяне на пари. В интерес на Съюза като цяло е да се противопоставя и да наказва всяка дейност, която може да изложи на риск автентичността на еврото поради подправяне.
- (2) Подправените пари имат значителни неблагоприятни последици за обществото. Те причиняват вреди на гражданите и предприятията, на които не се възстановява сумата, съответстваща на подправените пари, дори и да са ги придобили добросъвестно. Това може да доведе до загриженост у потребителите във връзка с достатъчната защита на паричните средства и да предизвика страх от получаване на подправени банкноти и монети. Поради това е изключително важно да се гарантира доверието на гражданите, предприятия и финансовите институции във всички държави членки, както и в трети държави в автентичността на банкнотите и монетите.
- (3) От решаващо значение е във всички държави членки да се осигури подходяща защита на еврото и на другите парични знаци, чието обращение е разрешено от закон, чрез резултатни и ефикасни наказателноправни мерки.
- (4) Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета¹ задължава държавите членки, чиято парична единица е еврото, да осигурят подходящи санкции в случаите на неистински или преправени евробанкноти и монети.

¹ Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. относно въвеждането на еврото (ОБ L 139, 11.5.1998 г., стр. 1).

- (5) В регламенти на Съвета (ЕО) № 1338/2001¹ и (ЕО) № 1339/2001² се определят необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране, и по-специално мерките за изтегляне от обращение на подправените евро банкноти и монети.
- (6) В Международната конвенция за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, подписана в Женева на 20 април 1929 г., и Протокола към нея (наричани по-долу „Женевската конвенция“) ³ са определени правилата за ефективно предотвратяване, наказателно преследване и наказване на престъпленията, свързани с подправянето на парични знаци. Женевската конвенция има по-специално за цел да гарантира възможността за налагане на строги наказания и други санкции за престъпления, свързани с подправяне на парични знаци. Всички договарящи страни по Женевската конвенция трябва да прилагат принципа за недискриминация на парични знаци, различни от техните национални парични знаци.
- (7) Настоящата директива допълва разпоредбите на Женевската конвенция и улеснява прилагането ѝ от държавите членки. За тази цел е важно държавите членки да бъдат страни по Женевската конвенция.

¹ Регламент (ЕО) № 1338/2001 на Съвета от 28 юни 2001 г. за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране (ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6).

² Регламент (ЕО) № 1339/2001 на Съвета от 28 юни 2001 г. за разширяване на действието на Регламент (ЕО) № 1338/2001 относно определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране, към държавите членки, които не са приели еврото за своя единна валута (ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 11).

³ № 2623, стр. 372, Сборник договори на Обществото на народите от 1931 г.

- (8) Настоящата директива доразвива и актуализира Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета¹. Тя допълва посоченото рамково решение с допълнителни разпоредби относно размера на санкциите, способите за разследване и относно анализа, идентификацията и разкриването на подправени евро банкноти и монети по време на съдебни производства.
- (9) С настоящата директива следва да се осигури защита на всички банкноти и монети, чието обращение е разрешено от закон, независимо дали са на хартиен, метален или какъвто и да е друг носител.
- (10) За защитата на еврото и другите парични знаци е необходимо престъпленията, свързани с подправянето им, да бъдат определени по еднакъв начин, а също така да има общи, ефективни, пропорционални и възпиращи санкции както за физическите, така и за юридическите лица. За да се осигури съгласуваност с Женевската конвенция, настоящата директива следва да определя като наказуеми същите престъпления, както и Женевската конвенция. Поради това производството на подправени банкноти и монети и разпространяването им следва да съставлява престъпление. Случаите на съществено приготвяне за извършване на тези престъпления, например производството на инструменти или на елементи за целите на подправянето, следва да се наказват самостоятелно. Общата цел на тези определения за състави на престъпления следва да бъде оказването на възпиращо въздействие по отношение на всяко действие с подправени банкноти и монети, инструменти и други средства за подправяне.

¹ Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета от 29 май 2000 г. за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еврото (ОВ L 140, 14.6.2000 г., стр. 1).

- (11) Неправомерното използване на законни съоръжения или материали в одобрени печатници на банкноти или монетни дворове за производството на неразрешени от закона банкноти и монети за използването им с цел измама следва също да се разглежда като престъпление. Неправомерното използване обхваща и ситуацията, в която национална централна банка, монетен двор или друго одобрено производствено звено произвежда банкноти или монети, които надхвърлят квотата, разрешена от Европейската централна банка (ЕЦБ). То обхваща също и ситуации, в които служител на одобрена печатница или на монетен двор злоупотребява със съоръженията за собствени цели. Такива деяния следва да се наказват като престъпления дори и да не са надхвърлени разрешените количества, защото след навлизането си в обращение произведените банкноти и монети не биха могли да бъдат отличени от разрешените от закона парични знаци.
- (12) Банкноти и монети, които все още не са официално емитирани от ЕЦБ или от националните централни банки и монетни дворове, също следва да бъдат обхванати от защитата по настоящата директива. Така например евромонетите с нови „национални“ страни или новите серии еуробанкноти следва да бъдат защитени, преди официално да са пуснати в обращение.
- (13) Подбудителството, помагачеството и опитът за извършване на основните престъпления, свързани с подправянето, включително неправомерното използване на законни съоръжения или материали, както и подправянето на банкноти и монети, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение, следва също да бъдат наказуеми, когато е целесъобразно. С настоящата директива не се въвежда изискване държавите членки да обявят за наказуем опита за извършване на престъпление, свързано с инструмент или елемент за целите на подправянето.
- (14) Умисълът следва да бъде част от всички елементи от състава на предвидените в настоящата директива престъпления.

- (15) По традиция подправянето на парични знаци е престъпление, за което в държавите членки се предвиждат високи по размер наказания. Това е така поради сериозното естество на престъплението и последиците от него за гражданите и предприятията и поради необходимостта да се гарантира доверието на гражданите и предприятията в автентичността на еврото и другите парични знаци. Това важи с особена сила за еврото, което е единната парична единица за повече от 330 милиона граждани в еврозоната и е втората по значимост международна парична единица.
- (16) Държавите членки следва да предвидят наказания в своето национално наказателно право във връзка с разпоредбите на правото на Съюза относно борбата срещу подправянето на парични знаци. Тези наказания следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и следва да включват лишаване от свобода. Предвиденият в настоящата директива минимален размер за максималния срок на наказанието лишаване от свобода за престъпленията, предвидени в нея, следва да се прилага най-малко за най-тежките форми на тези престъпления.
- (17) Наказанията трябва да имат такъв размер, че да са ефективни и възпиращи, но не трябва да бъдат непропорционални спрямо престъплението. Въпреки че умишленото разпространяване на подправени парични знаци, придобити добросъвестно, би могло да бъде наказвано в националното наказателно право на държавите членки с различни по вид наказания, включително глоби, в тези национални правни уредби следва да се предвижда лишаване от свобода като най-тежко наказание. Наказанията, свързани с лишаване от свобода за физическите лица, ще окажат силен възпиращо въздействие върху потенциалните извършители на престъпления, с последици в целия Съюз.
- (18) Тъй като настоящата директива установява минимални правила, държавите членки могат да приемат или запазят по-строги правила за престъпленията, свързани с подправянето на парични знаци.

- (19) С настоящата директива не се засягат общите правила и принципи на националното наказателно право относно постановяването и изпълнението на присъди в съответствие с конкретните обстоятелства на всеки отделен случай.
- (20) Тъй като доверието в автентичността на банкнотите и монетите може да бъде накърнено или застрашено и от дейности на юридически лица, последните следва да носят отговорност за престъпленията, извършени от тяхно име.
- (21) За да се осигури успешното провеждане на разследванията и на наказателното преследване на престъпленията, свързани с подправяне на парични знаци, лицата, отговарящи за разследването и наказателното преследване на тези престъпления, следва да разполагат с възможността да използват ефективни инструменти за разследване, като например такива, които се използват в борбата с организираната престъпност или с други тежки престъпления. Когато е целесъобразно, тези инструменти биха могли да включват прихващането на съобщения, наблюдението под прикритие, включително електронното наблюдение, наблюдението на банкови сметки и други финансови разследвания. Като се има предвид *inter alia* принципът на пропорционалност, използването на такива инструменти в съответствие с националното право следва да бъде пропорционално на естеството и тежестта на разследваните престъпления. Следва да се зачита правото на защита на личните данни.

- (22) Държавите членки следва да установят своята компетентност по начин, съвместим с Женевската конвенция и разпоредбите относно компетентността в друго наказателно право на Съюза, т.е. по отношение на престъпленията, извършени на тяхна територия, и по отношение на престъпленията, извършени от техни граждани, като се отбелязва, че по принцип системата на наказателното правосъдие на държавата, в която са извършени престъпленията, се справя най-добре с тях.
- (23) Водещата роля на еврото за икономиката и обществото на Съюза, както и специфичната заплаха за еврото в качеството му на парична единица от световно значение, което се доказва от съществуването на значителен брой печатници, разположени в трети държави, изискват допълнителна мярка за неговата защита. Поради това следва да се установи компетентност по отношение на свързаните с еврото престъпления, извършени извън територията на дадена държава членка, ако извършителят се намира на територията на тази държава членка и не е екстрадиран или ако подправените евро банкноти или монети, свързани с престъплението, са открити в тази държава членка. Предвид обективно различното положение на държавите членки, чиято парична единица е еврото, е целесъобразно задължението за установяване на тази компетентност да се прилага само за тези държави членки. За целите на наказателното преследване на престъпленията, предвидени в член 3, параграф 1, буква а), в член 3, параграфи 2 и 3, когато са свързани с член 3, параграф 1, буква а), както и в случаите на подбудителство, помагачество и опит за извършване на тези престъпления установяването на компетентност не следва да зависи от условието деянията да съставляват престъпление на мястото, където са извършени. Когато упражняват тази компетентност, държавите членки следва да вземат предвид факта дали престъпленията се преследват от системата за наказателно правосъдие в държавата членка, в която са били извършени, и следва да съблюдават принципа на пропорционалност, особено във връзка с осъдителни присъди, постановени от трета държава за същото деяние.

- (24) По отношение на еврото идентификацията на подправени евро банкноти и монети се извършва централизирано съответно в националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети, определени или създадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1338/2001. По време на висящи съдебни производства също следва да бъде възможно извършването на анализ, идентификация и разкриване на подправени евро банкноти и монети, за да се ускори разкриването на източника на производство на подправени парични знаци при определено наказателно разследване или преследване и да се предотврати и спре по-нататъшното обращение на този вид подправени парични знаци, като същевременно се спазва надлежно принципът за справедлив и ефективен съдебен процес. Това би допринесло за ефикасността на борбата с престъпленията, свързани с подправяне, като в същото време би увеличило броя предавания на иззети подправени парични знаци при висящи наказателни производства, като се спазват ограничен брой изключения, при които следва да се предоставя само достъп до подправените парични знаци. По принцип компетентните органи следва да разрешават физическото предаване на подправените парични знаци на националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети. При определени обстоятелства обаче, например когато само малък брой подправени банкноти или монети представляват веществени доказателства за наказателното производство или когато физическото предаване би могло да създаде риск от унищожаване на доказателства като пръстови отпечатъци, компетентните органи следва да могат вместо това да вземат решение да предоставят достъп до банкнотите и монетите.

- (25) Необходимо е да се събират съпоставими данни за престъпленията, предвидени в настоящата директива. За да се добие по-пълна представа за проблема с подправянето на равнището на Съюза и следователно да се допринесе за разработването на по-ефективни ответни действия, държавите членки следва да предоставят на Комисията съответните статистически данни относно броя на престъпленията, свързани с подправени банкноти и монети, и броя на лицата, срещу които е възбудено наказателно преследване, както и на осъдените лица.
- (26) За постигане на целта за борба срещу подправянето на евро банкноти и монети сключването на споразумения с трети държави, и по-специално с държавите, които използват еврото като своя парична единица, следва да се осъществява в съответствие със съответните процедури по Договора.
- (27) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално правото на свобода и сигурност, зачитането на личния и семейния живот, свободата при избора на професия и правото на труд, свободата на стопанската инициатива, правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невиновност и правото на защита, принципите на законност и пропорционалност на престъпленията и наказанията, както и правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление. Настоящата директива има за цел да осигури пълното спазване на тези права и принципи и следва да бъде прилагана в съответствие с тях.
- (28) С настоящата директива се цели изменение и разширяване на разпоредбите на Рамково решение 2000/383/ПВР. Тъй като необходимите изменения са значителни по брой и по естество, от съображения за яснота посоченото рамково решение следва да бъде заменено в неговата цялост за държавите членки, обвързани от настоящата директива.

- (29) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да защитава еврото и другите парични знаци от подправяне, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците ѝ може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерките в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (30) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (31) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия е уведомила за желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.
- (32) В съответствие с членове 1 и 2 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързано от нея, нито от нейното прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1
Предмет

С настоящата директива се установяват минималните правила относно определянето на престъпленията и наказанията в областта на подправянето на еврото и на други парични знаци. С директивата също така се въвеждат общи разпоредби за засилване на борбата с тези престъпления и за подобряване на разследването им, както и за гарантиране на по-добро сътрудничество срещу подправянето.

Член 2
Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „паричен знак“ означава банкноти и монети, чието обращение е разрешено със закон, включително евробанкноти и монети, чието обращение е разрешено съгласно Регламент (ЕО) № 974/98;
- б) „юридическо лице“ означава образувание, което има правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави или публични органи, които упражняват държавна власт, и на публични международни организации.

Член 3
Престъпления

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпления:
 - а) всяко изработване или преправяне на парични знаци с цел измама, независимо от използваните средства;
 - б) пускане на подправени парични знаци в обращение с цел измама;
 - в) внос, износ, пренасяне, приемане или придобиване на подправени парични знаци с цел пускането им в обращение и със знанието, че са подправени;
 - г) изработване, приемане, придобиване или притежаване с цел измама на:
 - i) инструменти, предмети, компютърни програми и данни, както и всякакви други средства, които са специално предназначени за изработването на неистински парични знаци или преправянето на парични знаци; или
 - ii) защитни елементи, като холограми, водни знаци или други елементи на парични знаци, които служат за защитата им срещу подправяне.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), са наказуеми и в случая на банкноти или монети, за чието производство се използват или са били използвани законни съоръжения или материали в нарушение на правата или на условията, при които компетентните органи могат да емитират банкноти или монети.

3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в параграфи 1 и 2, са наказуеми и в случая на банкноти и монети, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение като законно платежно средство.

Член 4

Подбудителство, помагачество и опит

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството или помагачеството за извършване на престъпление, посочено в член 3, се наказва като престъпление.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпление, посочено в член 3, параграф 1, букви а), б) или в), член 3, параграф 2 или член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), се наказва като престъпление.

Член 5

Наказания за физически лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в членове 3 и 4, се наказват с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква г), престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, и престъпленията, посочени в член 3, параграф 3, във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, буква г), се наказват с максимално наказание, което включва лишаване от свобода.
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) и в член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, буква а), се наказват с лишаване от свобода с максимален срок от най-малко от осем години.
4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в) и в член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в), се наказват с лишаване от свобода с максимален срок от най-малко от пет години.

5. По отношение на престъплението, посочено в член 3, параграф 1, буква б), държавите членки могат да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи наказания, различни от посочените в параграф 4 от настоящия член, включително глоби и лишаване от свобода, ако подправените парични знаци са получени, без знанието, че са подправени, но са предадени другиму със знанието за това.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за посочените в членове 3 и 4 престъпления, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице въз основа на:
- а) пълномощие да представлява юридическото лице;
 - б) право да взема решения от името на юридическото лице; или
 - в) право да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.
2. Държавите членки гарантират, че юридическо лице може да бъде подведено под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1 от настоящия член, е позволила извършването от негов подчинен на някое от престъпленията, посочени в членове 3 и 4, в полза на това юридическо лице.

3. Отговорността на юридическото лице по параграфи 1 и 2 от настоящия член не изключва образуването на наказателно производство срещу физическите лица, които са извършители, подбудители или помагачи в престъпленията, посочени в членове 3 и 4.

Член 7

Санкции за юридическите лица

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, които включват глоби от наказателен характер или друг вид глоби и могат да включват други санкции, като:

- а) лишаване от правото да се ползва от публични облаги или помощи;
- б) временно или постоянно лишаване от правото да извършва търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) съдебна ликвидация;
- д) временно или постоянно закриване на предприятия, използвани за извършване на престъплението.

Член 8
Компетентност

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, в случаите, когато:
 - а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия; или
 - б) извършителят на престъплението е неин гражданин.
2. Всяка държава членка, чиято парична единица е еврото, предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, извършени извън нейната територия, най-малкото когато тези престъпления са свързани с еврото и когато:
 - а) извършителят на престъплението се намира на територията на тази държава членка и не е екстрадиран; или
 - б) подправени евробанкноти или монети, свързани с престъплението, са открити на територията на тази държава членка.

За наказателното преследване на престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) и в член 3, параграфи 2 и 3, когато те са свързани с член 3, параграф 1, буква а), както и в случай на подбuditелство, помагачество и опит за извършване на тези престъпления, всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че нейната компетентност не зависи от условието деянията да съставляват престъпление на мястото на извършването им.

Член 9

Способи за разследване

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, звената или службите, отговарящи за разследването или наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, разполагат с ефективни способности за разследване, като например използваните в случаи, свързани с организираната престъпност или с други тежки престъпления.

Член 10

Задължение за предаване на подправени евробанкноти и монети с цел анализ и откриване на подправени парични знаци

Държавите членки гарантират, че по време на наказателни производства на националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети без забавяне се разрешава да проверяват евробанкноти и монети, за които съществува съмнение, че са подправени, с цел извършването на анализ, идентификация и разкриване на други подправени парични знаци. Компетентните органи предават необходимите образци незабавно и най-късно след като бъде постановено окончателно решение във връзка с наказателното производство.

Член 11

Статистика

Най-малко на всеки две години държавите членки предават на Комисията данни за броя на престъпленията, предвидени членове 3 и 4, както и за броя на лицата, срещу които е възбудено наказателно преследване и които са осъдени за престъпленията, предвидени в членове 3 и 4.

Член 12

Представяне на доклад от Комисията и преглед

До ...^{*} Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива. В доклада се прави оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива. Ако е необходимо, докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 13

Замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР

Настоящата директива заменя Рамково решение 2000/383/ПВР по отношение на държавите членки, обвързани от настоящата директива, без да се засягат задълженията на тези държави членки по отношение на сроковете за транспониране на Рамково решение 2000/383/ПВР в националното право.

За държавите членки, обвързани от настоящата директива, позоваванията на Рамково решение 2000/383/ПВР се считат за позовавания на настоящата директива.

*

ОВ: Моля въведете датата: 5 години след влизането в сила на настоящата директива.

Член 14
Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до ...^{*}. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните мерки от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

^{*} ОБ: да се въведе датата: 24 месеца след влизането в сила на настоящата директива.

Член 15

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ... на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател
